

1. Obrana a bezpečnost

Největší bezpečnostní hrozbou je členství v EU a v NATO. Musíme vystoupit, být neutrální, uzavírat bilaterální smlouvy a požádat RF o bezpečnostní deštník.

Z hlediska odborné analýzy vnějších a vnitřních bezpečnostních hrozeb je tou největší hrozbou pro celý náš národ členství v EU a NATO. Ohrožení ČR souvisí s opakovaným porušováním mezinárodního práva, narušováním národní bezpečnosti a s eskalací napětí na vnitrostátní i mezinárodní scéně. Je naprosto nezbytné okamžité vystoupení z EU (dle čl. 50 Lisabonské smlouvy) a z NATO (dle č. 13 Washingtonské smlouvy).

Činnost NATO a EU je zásadním pohonem pro existenci všech ostatních hrozeb, jakými jsou např. vojenské soupeření mezi světovými mocnostmi, mezinárodní terorismus a strategicky řízená migrace, lockdown a decimace národní ekonomiky, ničení vzdělanosti atd.

Musíme okamžitě odstoupit od plnění agend OSN: Agenda 21 a Agenda 2030 a od programu OSN „Migrace k náhradě původního obyvatelstva: řešení pro stárnoucí a upadající populace“, v němž se uvádí, že Evropa bude v roce 2025 „potřebovat“ až 159 miliónů imigrantů. Musíme také opustit Mezinárodní měnový fond a Světovou banku, kam jsme vstoupili v roce 1990, což byl začátek konce naší suverenity a hlavní impuls pro totální privatizaci (rozkradení) naší země.

2. Doprava a dopravní infrastruktura

Skončíme s privatizací dopravní infrastruktury! Dopravní politika musí vycházet z potřeb ČR a ne EU! Dopravní infrastruktura musí být ve vlastnictví státu.

Preferujeme hromadnou dopravu. Především železniční. Není přece už možné, aby kamiony stále převážely napříč Evropou zboží, které by mělo být na kolejích. Uměle je tak vyvolávána potřeba stále dalších a dalších dálnic, stále dalšího betonu a ničení orné půdy a životního prostředí. Vlak uveze najednou více zboží než kamion. Náklad jednoho kamionu se rovná přibližně nákladu jednoho železničního vagonu, což je 40 tun.

Rovněž podporujeme integrované dopravní systémy ve městech, kde ale musí být samozřejmě využívána i osobní vozidla. Hromadná doprava musí být propracovaná tak, aby i do nejmenších obcí zajíždělo denně víc spojů.

Západoevropské země jsou protkány vodními cestami a budují se stále další. Jedna loď totiž nahradí až padesát kamionů. Musíme využít možnost, kterou naši předkové vyjednali po první světové válce – přístavní území v Hamburku. Je třeba využítí „labské dálnice“ od Chvaletic do Hamburku. Je nutné obnovit také Českou námořní plavbu jako státní podnik.

Letecká doprava je nenahraditelná a musí být ve vlastnictví státu! Požadujeme navrácení původního historického názvu hlavního českého letiště - zpět na název Ruzyně. A jsme zásadně proti privatizaci ČSA

3. Společnost a kvalita života

Zákony božské (přírodní) jsou absolutní a není v silách lidského intelektu je překonat. Současné snahy jít proti přirozenosti vedou jen k destrukci a ke zkáze.

Světónázor českého člověka by měl vycházet z naší slovanské mentality a víry a také z poučení z naší historie. Obecným cílem by měla být svoboda člověka i národa s panováním míru a přátelství se sousedními národy. Avšak samostatnost i svoboda jsou odvislé a přímo vyplývají z existence samostatného myšlení a cítění.

Jestliže přijmeme cizí vzory (například teze o tom, že migrace je žádoucí) a cizí ideologie (například LGBT), nežijeme autentický život, ale stáváme se otroky myšlení cizího, které nám vnucují média.

Média se postavila na roveň moci zákonodárné, výkonné a soudní, ba ji převyšují. Šíření informací je totiž svoji podstatou řízením a moc je v praxi realizována právě skrze řízení. Dnešní samozvaná média nikdo nevolí a nenesou za svoje činy vůbec žádnou odpovědnost. Poslední rok jsme přímými svědky vzniku dominantní mediální entity, o jejíchž skutečných záměrech nevíme téměř nic, ale jejíž tvrdě procovidové a protidemokratické působení je nepřehlédnutelné! Pod vlivem médií prochází celá společnost nebývalou systémovou změnou. Média se dnes chovají jako gangy! Staví na emocích a dělají nepokrytě sociální inženýrství! Hrají si na dobráky a ničí celou společnost.

4. Sociální politika a zaměstnanost

Solidarita napříč generacemi je nezbytným předpokladem existence společnosti. Sociální spravedlnost je základem pro důstojný život.

Národ a tedy i jeho stát je přirozená sociální jednotka. Naší vizí je stát, o který se mohou občané kdykoliv opřít, v nemoci, ve stáří, v nouzi, při ohrožení sociálním vyloučením, v tísní a v případě diskriminace. Stát, který zachází rovnoprávně se všemi bez rozdílu.

Důchodová reforma musí být především reformou příčin. Zdrojem už nemůže být jen příspěvek z mezd zaměstnanců, ať už z jejich vlastního podílu, nebo z podílu zaměstnavatele. Musí to být ještě solidární podíl ze zisku firem, především nadnárodních, Navíc nelze nadále tolerovat, aby cena lidské práce byla v ČR na čtvrtině průměrné ceny v EU!

Stát se musí podílet na zajištění finančně dostupného a důstojného bydlení pro všechny. Je na pořadu dne uvažovat též o právu na bydlení, dané Ústavou. Je nezbytné začít účinně řešit bezdomovectví, ohrožení sociálním vyloučením a rovněž nezaměstnanost a to například státními zakázkami. Všechny tyto jevy jsou řešitelné - a navíc ku prospěchu celé společnosti!

Navrhujeme zrušení soukromých exekutorů a zákaz lichvy. Tyto činnosti jsou objektivně příčinou sociálního propadu mnoha občanů, způsob jejich provádění vede k bezdomovectví a sociálnímu vyloučení a je lidsky nepřijatelný.

5. Školství, sport, věda a mládež

Vzdělání je celospolečenským statkem a jako takové má být v rozhodující míře financováno z veřejných prostředků. Člověka mohou vychovat jen lidé!

Vzdělání nemůže být chápáno jako klasické zboží. Tržní přístup vede k rozpadu společenské soudržnosti. Vzdělávání není jen základním nástrojem individuální i celospolečenské prosperity, ale také rozhodujícím prostředkem sebereprodukce společnosti. Formuje její hodnoty (morálku) a zajišťuje její budoucí přežití. Kombinuje osobní a celospolečenské zájmy.

Poslání vzdělání:

1. jak se učit (tedy osvojovat si znalosti, dovednosti a návyky)
2. jak žít sám se sebou (vytváření přiměřeného sebevědomí, vůle, píle, schopnosti sebehodnocení, sebekontroly a zodpovědnosti)
3. jak žít s ostatními (zvládnout přiměřeně empatii, asertivitu i kooperaci a pochopit princip dlouhodobé výhodnosti "nadměrné angažovanosti" oproti sobectví)
4. jak nacházet své místo ve světě (vytváření systému hodnot, získávání kvalifikace)
5. jak pracovat s informacemi (jak je získávat, chápat, selektovat a hodnotit)

Tímto nepominutelným obecným základem vzdělání je také dána zjevná nezastupitelnost lidského faktoru (učitele) ve školství. ČLOVĚKA MOHOU VYCHOVAT JEN LIDÉ! A tento fakt vymezuje místo informačních technologií - úspěšně fungují až jako návazný zdroj informací.

6. Průmysl a obchod

Dobrá vláda se pozná podle štěstí národa a takovou chceme mít. Růst HDP, dosažený okradením národa, ke štěstí nevede!

Musí dojít ke strukturální změně národní ekonomiky. Je nezbytné, aby ČR měla sama v rukou národní zdroje, národní průmysl a zemědělství a také národní spotřebu. Ani jedna část tohoto řetězce nesmí být v zahraničních rukou! Jinak není možné být svěřávným státem.

Prvořadě je vystoupení z EU, která není společenstvím států, ale ve všech smlouvách je dána nadřazenost nadnárodních korporací nad národními státy!

Společnost tvoří lidé – občané ČR. Cílem a smyslem života je člověk a jeho životní úroveň, nikoliv zvyšování HDP. Smyslem není ekonomika sama o sobě. Ta je pouze způsob, jak se zajistit slušná životní úroveň. Na prvním místě je člověk a kvalita jeho života. Růst ekonomiky a zisky firem jsou jen prostředkem.

Je nutné provést zásadní sociální a hospodářské reformy, jako je zestátnění strategických odvětví národního hospodářství a přírodního bohatství, protože jinak český národ nebude moci na svém vlastním území přežít jako svébytný stát. Stát musí převzít kontrolu nad energetikou, vodou atd., jinak totiž nebude zajištěna zdrojová základna a stabilita pro suverenitu naší země.

7. Kultura

Je nutno ukončit amerikanizaci české kultury a vrátit se zpět k národní identitě, která je to nejcennější, co máme. Kultura má povznášet ducha a ne destruovat!

Kultura v pravém slova smyslu dnes de facto zanikla. Kultura má povznášet ducha, ale ta současná ho nepovznáší. Kultura má být estetická a harmonická, ale ta současná je destruktivní. Kultura má vytvářet krásno, harmonií udržovat prostor, má vést k nejvyšším ideálům, ale co je za kulturu považováno dnes? Sprostá slova v odrhovačkách s neharmonickou melodií, fekálie v galeriích umění, rozřezaná těla atd.

Po roce 1989 se v televizi a v kinech začaly objevovat západní filmy a seriály, hrála se západní hudba, vydávala se západní literatura. V roce 1993 byla u nás spuštěna první komerční televize a s ní přišla česká vydání zábavných pořadů ze západu. Reklama začala být všudypřítomná.

2/3 vizuální a hudební produkce v médiích pochází z USA, s malým podílem britské a německé tvorby. Jen 1/4 je domácího českého původu. Zbývajících pár procent připadá na celý ostatní svět.

Nejdříve potřebovali sociální inženýři změnit kulturní potřeby obyvatelstva a toho dosáhli dlouholetým zásobováním západní mediální destruktivní produkcí. Nyní už u mladé generace vypěstovali potřebu takovou produkci konzumovat. A to je nutné změnit především orientací na primární podporu kvalitní národní kultury.

8. Stav demokracie v ČR

Demokracie nemůže fungovat na základě tzv. "odstupňované rovnosti" politických stran. O prezentaci stran rozhodují jen peníze a média. To není demokracie!

Neoliberální režim, který dnes ovládá naši zem, je překážkou zdravého vývoje společnosti. Pod hesly o svobodě a demokracii zbavují stále větší část společnosti příležitosti k uplatnění a možnosti reálně spolurozhodovat o jejím dalším směřování.

Evropské pseudoelity a české tzv. „elity“ se chovají jako horda barbarů na dobytém území. Za pomoci médií jako nástroje manipulace ovládli klíčové pozice veřejné správy a ta teď slouží jako jejich soukromá agentura dozorující vykrádání veřejných zdrojů.

Dnešní majitelé států necítí odpovědnost za osud většiny společnosti a lidé je zajímají, jen pokud slouží jejich zisku. Zprivatizovali naprosto vše. Slýcháme, že změna není možná. To je lež! Zastavit to lze jen tak, že lidé dostanou životní perspektivu odpovídající schopnostem, aby se mohli podílet na rozvoji společnosti.

Největším problémem pro ČR je EU! A pro naši zemi je nezbytné z ní vystoupit. Evropská unie Evropu a její pluralitní politickou i ekonomickou tradici ničí. Ve své podstatě je antidemokratická, nerespektující pravidla právního státu. Každý národní stát resp. jeho občané musí sami určit, kolik suverenity odevzdají a komu.

9. Zdravotnictví

Zdraví národa je veřejný statek. Zdravotnictví nesmí působit na základě tržních principů. Je nezbytné zajistit dostupnost kvalitní zdravotní péče všem občanům.

Zdraví je jedním z nejcennějších lidských statků a i když je nehmotného charakteru, tak má nevyčíslitelnou hodnotu. Stávající zdravotní systém je postaven na lži, kdy se sice tvrdí, že je veškerá péče bezplatná, avšak existují regulace na vztahu mezi zdravotní pojišťovnou a nemocnicemi nebo ordinacemi, které přenášejí riziko nákladu na nemocnice a na pacienty.

Právo na bezplatnou zdravotní péči na základě veřejného pojištění je jedním z práv občanů zakotvených přímo v Listině základních práv a svobod, která tvoří součást našeho ústavního pořádku. To, že je v ČR zdravotní péče poskytována bezplatně, znamená, že je poskytována bez přímé úhrady, nikoliv však, že je bezplatná! Zdrojem financování systému veřejného zdravotního pojištění, z něhož je většina zdravotní péče hrazena, jsou zákonem předepsané úhrady pojistného, které mají de facto charakter daně z příjmů.

Je nezbytné zachovat systém veřejného zdravotního pojištění a obnovit systém neziskových zdravotnických zařízení. Je nutné sjednotit zákony o pojišťovnách a vytvořit pouze jedinou zdravotní pojišťovnu. Další plánované privatizace zdravotnických zařízení jsou nepřijatelné.

10. Zemědělství a životní prostředí

Dokud budeme členem EU, nelze očekávat, že ČR bude potravinově soběstačná! Základní suroviny musí být produkovány, zpracovány a distribuovány na našem území.

Mít dostatek dostupných zdravých a nutričně hodnotných potravin, je základním právem občana a povinností státu je to zajistit. Zajištění potravinové bezpečnosti, soběstačnosti a dostupnosti je třeba považovat za sektor, který by měl být zcela vyčleněn z tržní ekonomiky a řídit se výhradně potřebou obyvatel. Z tohoto důvodu je možná a žádoucí jeho regulace státními nařízeními, optimalizacemi a podporami (dotacemi).

Za samozřejmou považujeme ochranu trhu před neřízeným dovozem surovin a potravin ze zahraničí.

Soběstačností při produkci potravin se rozumí stav, kdy potraviny, respektive základní suroviny ze kterých jsou potraviny vyráběné, jsou produkovány na našem území, jsou zde zpracovány, skladovány a distribuovány ke konečnému spotřebiteli – občanům ČR.

Soběstačností ve výrobě potravin se rozumí především produkce základních surovin, které k výrobě potravin slouží a je možné je vyprodukovat a finalizovat do konečného výrobku na území České republiky.

Bezpečností při produkci potravin se rozumí zdravotní nezávadnost potravin a také to, že veškerá nezbytná produkce surovin a vyrobených potravin bude skladována na území ČR!

11. Spravedlnost a stav justice

Právní řád je nepřehledný, nesrozumitelný a prakticky vylučuje zásadu, že neznalost zákona neomlouvá. Neorientují se v něm už ani samotní soudci a právníci.

Justice v ČR neplní roli ochránce práva. Celý právní řád je nepřehledný a neurčitý (množství právních předpisů a jejich ustavičné novely, které prakticky znemožňují orientaci v nich a brání srozumitelnosti).

Jde například o procesní předpisy (občanský soudní řád byl novelizován více jak 100x, trestní řád téměř také), které upravují postup soudu a dalších orgánů. Nedodržení těchto předpisů a postupů často vede ke zrušení rozhodnutí z ryze formálních důvodů. Zásadním problémem při výkladu právních předpisů je skutečnost, že ustanovení se objevují v různých zákonech v jiné podobě a vzájemně se i vylučují.

Práce justice se vůbec nemonitoruje zpětně. Je minimální odpovědnost za hrubá porušení, kterých se prokazatelně soudci dopustili. A za hrubá porušení mají v praxi nulovou odpovědnost i státní zástupci. Mají plnit dohled nad přípravným řízením, avšak často se dopouštějí chybného jednání. Buď dohlížejí na práci vyšetřovatele nedostatečně a formálně zamítají všechny stížnosti, aniž by přemýšleli, zda je skutečně obvinění v souladu se zdravým rozumem, nebo se v exponovaných případech ubírají k přímému provádění úkonů a tím se jejich úloha dozoru nad vyšetřováním logicky popírá.

12. Místní rozvoj a dotace z EU

Takzvané dotace EU jsou pouhým přerozdělováním části peněz, které jsme tam my sami poslali. ČR na členství v EU prodělala nejvíc. Jsme zadluženým krmelcem EU.

Od roku 1989 se ČR dostala z pozice rozvinutého průmyslového státu do role kolonie západních zemí, především pak Německa a byla dokonce oficiálně přerazena - s ohledem na úroveň výroby, výsledky, úroveň mezd, platů a důchodů obyvatel, jakož i na odevzdané vlastnictví nerostných zdrojů a přírodního bohatství - americkou bankou J.P. Morgan mezi rozvojové země.

Nemá-li zkolabovat ekonomický systém u nás v důsledku našeho přechodu počátkem 90. let minulého století v rámci tzv. washingtonského konsensu na - od počátku chybný - ekonomický model, má-li se zvednout životní úroveň našich občanů, máme-li vůbec začít dohánět životní úroveň srovnatelné západní země a máme-li být schopni čelit problémům, které s sebou přináší průmyslová revoluce 4.0, je třeba změnit celý ekonomický model u nás, a to v rámci celkové systémové změny, která je nutná.

Jde o postup, jak přestat být cizí kolonií a rozvojovou zemí. Tato změna není možná při našem setrvání v EU, neboť nás svými omezujícími předpisy, pravidly a dalšími nástroji dostala přesně do pozice, kde nás potřebovala mít. K tomu všemu nás uplácí z našich vlastních peněz, protože do EU platíme celkově 5x víc než od ní v podobě dotací dostáváme.

13. Zahraniční politika

Musíme vystoupit z EU a z NATO! Nyní jsme totiž kolonií a ta nemůže mít vlastní zahraniční politiku. Chceme být neutrálním státem na bázi bilaterálních smluv.

Ve své zahraniční politice přijmeme plnou část odpovědnosti za spolureorganizaci střední a východní Evropy. Zahraniční politika bude prováděna především na základě oboustranně výhodných bilaterálních smluv. Smlouvy mají být sjednávány bez podřízení naší země cizím ekonomickým, vojenským a politickým zájmům.

Vzhledem k tomu, že Rusko podporuje (na rozdíl od EU) existenci národních států a je bezpečně kryté na vojenské úrovni, neboť má zbraně, kterými se dokáže ubránit a které dosud nemá ve výzbroji nikdo jiný (což je našimi médii zcela ignorováno), je nezbytné požádat RF o bezpečnostní deštík pro ČR.

Hlásíme se k širšímu kulturnímu okruhu slovanských národů. S ostatními evropskými národy budeme budovat přátelské vztahy na principu rovný s rovným a vzájemného respektu.

EU je od svého vzniku centrálně organizovaná a smluvně zaručená dominance nadnárodních finančních a hospodářských kartelů nad národními státy a nad jejich demokratickými institucemi! EU je smluvně, personálně, organizačně a ekonomicky propojena s NATO, což znamená militarizaci EU a potvrzuje to její imperiální nároky ve světě. Proto je nezbytné z obou organizací vystoupit.

14. Státní finance

Musíme vystoupit z MMF a ze Světové banky. Náš vstup po r. 89 byl začátkem konce naší suverenity. Odmítáme vražedný neoliberalní kapitalistický systém.

Naši „odborníci“ vydávají za úspěch, že po znehodnocení koruny vzrostla výroba o několik procent a zcela ignorují to, že přibližně 80 % produkce vyvezeme a vrátí se nám hodnota o asi 15% menší.

Vzhledem k tomu, že minimálně 10ti milionový stát je systémem, který umožňuje přežití a rozvoj národa – včetně vlastního zajištění státních kompetencí – tak máme jako ČR šanci, ale musíme si o ni veřejně říci a musíme mít vůli ji naplnit! Je nutné provést zásadní sociální a hospodářské reformy, jako je zestátnění strategických odvětví národního hospodářství a přírodního bohatství, protože jinak český národ nebude moci na svém vlastním území přežít jako svébytný stát. Stát musí převzít kontrolu nad energetikou, vodou atd., jinak totiž nebude zajištěna zdrojová základna a stabilita pro suverenitu naší země. Je nutné mít národní zdroje, národní výrobu a národní spotřebu.

Český stát převezme pouze tu část dluhů, kterou měl před vstupem do Evropské unie. Unijní dluhy ponecháme těm, kteří do nich zabředli. Na základě mezinárodních smluv budeme oprávněně požadovat po Německu zaplacení reparací ve výši zhruba 5 až 10 bilionů korun, což několikrát převyšuje roční státní rozpočet ČR.

15. Covid-19

Vakcinace je nezákonná. Nejde o očkování, ale o podání experimentální látky na genové bázi. O pandemii rozhodlo Světové ekonomické fórum, nikoliv WHO!

Nejedná o očkování v klasickém slova smyslu, a proto nemůže být povinné. Tzv. „vakcína“ proti covidu má jen podmíněné povolení ve smyslu nařízení EU č. 507/2006. Experiment má být ukončen v roce 2030. Pokud je schválení vakcíny podmíněčné, není možné k účasti nikoho právně zavázat, protože účast na klinické studii je vždy dobrovolná a účastníci studie mají kdykoliv možnost ji přerušit. Jakýkoliv nátlak – ať už ve zdravotnictví nebo v jakékoliv jiné profesi - je nezákonný a porušuje základní práva a svobodu.

Evropskému soudnímu dvoru byly zaslány žaloby proti očkování nezletilých osob a soud se tím v současné době zabývá. U Evropského soudního dvora jsou napadeny všechny licence za očkování. U stávajících licencí se totiž jedná jen o tzv. nouzové schválení. A tyto žaloby budou úspěšné.

Žádáme o zrušení všech systémových nátlaků na očkování. Nejedná se o očkování, a proto by se o něm nemělo vůbec diskutovat.

WHO prohlásila koronavirus COVID-19 za „pandemii“, ačkoliv to může být stav, kdy míra úmrtí na infekci dosáhne více než 12%. Samotnou pandemii WHO nikdy oficiálně nevyhlásila! Rozhodlo o ní Světové ekonomické fórum, nikoliv WHO!